

[Undervisningsministeren.]

bedt, at en eller anden Oplæser eller Komponist fulgte i hans Fodspor og maaske, efter hans Mening, mishandlede hans Værk.

Hvad det ærede Medlem (Ellinger) sagde om §§ 17, 18 og 19, maa jeg give ham Ret i. Jeg tror, at man her ved den ordrette Overførelse af det gamle, uændrede Stof har overset noget, der burde være rettet, og jeg er glad for, at det ærede Medlem har henledt Opmærksomheden derpaa.

Vistnok alle Talere har berørt Spørgsmaalet om den Aktion i visse Forfatterkredse, der er i Gang med Hensyn til Bibliotekernes Benyttelse af Forfatternes Værker. Jeg vil derom gerne sige, at jeg tror ikke, man skal blande dette Spørgsmaal, hvor betydningsfuldt det end kan være, og hvor meget det end kan kræve en Løsning, ind i Overvejelserne angaaende denne Sag. Dette Lovforslag har, som sagt, til Hensigt at sikre Danmarks Tilslutning til Bernerkonventionen og at faa foretaget nogle andre Ændringer i den gældende Lov af 1912, som Livets Udvikling har gjort fornødne; men jeg tror ikke, man skal blande disse Spørgsmaal sammen. Det har ogsaa de Folk ment, som det nedsatte sagkyndige Udvalg har henvendt sig til og forhandlet med derom. Det har Forfattere og Biblioteksmænd været enige om. Der er der for en Gangs Skyld ingen Modstrid mellem de mod hinanden stridende og interessefjendtlige Parter. Begge Parter er enige om, at man i alt Fald for Tiden ikke ønsker dette Spørgsmaal henvist til Overvejelser og Drøftelse ved dette Lovforslags Behandling. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Vi ved slet ikke, hvorhen hele denne Bevægelse fører. Den er for Tiden i Drift. Saa vidt jeg har set, har 140 af Forfatterforeningens ca. 300 Medlemmer sluttet sig til Bogudlaansmærketanken. Den Thit Jensenske Femøre er opgivet, medens det andet Forslag, som Peter Freuchens Sejr ved Højesteret har ført visse Forfattere ind paa, Bogudlaansmærkesystemet, altsaa foreløbig ved en Urafstemning har faaet Tilslutning fra 140 Medlemmer — man ved ikke nøjagtigt hvem — af Forfatterforeningens ca. 300 Medlemmer. Men samtidig har der indenfor selve Forfatterforeningen under Ledelse af Forfatteren Otto Lütken rejst sig en meget skarp Opposition mod dette Afstemningsresultat, og til denne Opposition hører nogle af vore mest kendte og ansete Forfattere. Jeg tror derfor, at man foreløbig ganske roligt skal lade disse Drøftelser gaa deres Gang og se, hvor det ender.

Den Thit Jensenske Femøre blev altsaa ikke til noget. Ingen ved i Øjeblikket, hvordan det indenfor Forfatterkredse vil gaa med Bogudlaansmærkesagen. Lad os nu se, hvordan det hele udvikler sig, saa kan vi, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, og som det nedsatte Udvalg er enig med mig i, altid, hvis det gøres nødvendigt — og det kan muligvis blive nødvendigt —, tage Sagen op til Afgørelse gennem Lovgivningen. Jeg tror, som sagt, ikke, at vi skal blande denne Sag sammen med det, der her foreligger.

Hvad det ærede 14de tingvalgte Medlem (Wiinblad) sagde om Bibliotekernes Stilling til visse Bøger — det ærede Medlem nævnte Georg Brandes' og A. C. Meyers Selvbiografier —, vedrører heller ikke direkte Lovforslaget, men det har interesseret og bedrøvet mig at høre, hvad der blev sagt. Jeg vidste det om Georg Brandes, idet han selv har udtalt sin Beklagelse og sin Sorg derover og sit Mismod derved. Jeg vidste det ikke for A. C. Meyers Bogs Vedkommende. Men jeg vil antage, at Bibliotekerne og Biblioteksdirektøren lægger Mærke til og lægger Vægt paa disse Udtalelser af det ærede 14de tingvalgte Medlem.

Som sagt, jeg er villig til i et Udvalg at forhandle om alle Enkeltheder. Jeg har heller ikke noget imod, at vi drøfter Sagen med Presse-mænd fra Sider, hvor man mener, der ikke er indhentet tilstrækkelig Erklæring. Jeg takker for den Tilslutning, som Lovforslaget i det store og hele har faaet. Jeg tror, at vi ligesom vore Nabolande, Sverige og Norge, og andre Lande, der hidtil har taget visse Forbehold paa enkelte Punkter, ikke kan eller bør indtage nogen anden Stilling end søge at faa en saadan dansk Lovgivning, at vi fuldt og helt kan tiltræde Bernerkonventionen og dermed ogsaa sikre vore egne Forfattere, som — det ser jeg fuldt ud — er svagt stillede paa Grund af vort Sprogs ringe Udbredelse, paa Grund af vort ringe Hjemmemarked — det er jo ogsaa Baggrunden for Forfatterunderstøttelserne og meget andet —, international Ligestilling, hvad jo Bernerkonventionen tilsigter mellem alle civiliserede Lande.

J. V. Christensen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til de fremkomne Udtalelser. Med Hensyn til det af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Wiinblad) paatalte Udtryk „Undersaatter“ vil jeg gerne sige, at Ordet i og for sig ikke spiller nogen Rolle for mig, idet den Slags sproglige, man kan godt kalde det,